

Η Παναγία Σουμελά και λείψανα του Αγίου Λουκά στη Ρουμανία

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Από την Πέμπτη 6 Μαΐου μέχρι και την Πέμπτη 12 Μαΐου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ανταποκρινόμενος σε αίτημα της Αδελφότητας της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος Τελέορμαν της Ρουμανίας, μετέφερε για προσκύνημα την Ιερά Εικόνα της Παναγίας Σουμελά και απότμημα Ιερών Λειψάνων του Αγίου Λουκά.

Τον Σεβασμιώτατο συνόδευσαν ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας και Ηγούμενος της Παναγίας Σουμελά, Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας, ο Αρχιμ.

Σωσίπατρος Πιτούλιας, ο Αρχιμ. Γρηγόριος Μάζα, ο Αρχιδιάκονος Παντελεήμων Παπαεμμανουήλ, ο Μοναχός Γεράσιμος Μπεκές και εκ μέρους του Δ.Σ. του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» ο κ. Κωνσταντίνος Ιωακειμίδης και ο κ. Γεώργιος Κυριακίδης.

Την **Παρασκευή 6 Μαΐου** το πρωί η αποστολή επισκέφθηκε την πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου (επί τη επετείο των εγκαινίων της Μονής) καθώς και την Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου (Μετόχιο της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος).

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η επίσημη υποδοχή της Εικόνας της Παναγίας Σουμελά και των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Λουκά από τον Πανιερώτατο Επίσκοπο Αλεξανδρείας κ. Γαλακτίωνα, τον ιερό κλήρο, τους μοναχούς και πλήθος πιστών. Ακολούθησε δέηση, προσφώνηση από τον Ποιμενάρχη και αντιφώνηση από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα. Τέλος, ο Σεβασμιώτατος παραχώρησε συνέντευξη στον τηλεοπτικό σταθμό Τρίνιτας, του Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Το **Σάββατο 7 Μαΐου** πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στην Ιερά Μονή Τσερνίκα, όπου ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο στον τάφο του Μακαριστού Αρχιμανδρίτου Θεοφίλου, Καθηγουμένου της Μονής και παλαιού του φίλου. Ακολούθησε ξενάγηση στο Καθολικό της Μονής και άλλα παρεκκλήσια, καθώς και στο εκκλησιαστικό Μουσείο. Εν συνεχεία η αποστολή μετέβη στο Βουκουρέστι όπου προσεκύνησε στην Ιερά Μονή Ανθίμ και ξεναγήθηκε στην Πατριαρχική Βιβλιοθήκη που φιλοξενείται στην Ιερά Μονή. Το μεσημέρι έγινε επίσκεψη στην Ιερά Μονή Ράντου Βόντου, όπου ο Καθηγούμενος Αρχιμ. Νεκτάριος παρέθεσε επίσημο γεύμα προς τιμήν του Σεβασμιωτάτου και της συνοδείας του.

Την **Κυριακή 9 Μαΐου** το πρωί (Κυριακή των Μυροφόρων και εορτή του Αγ. Ιωάννου Θεολόγου), ημέρα της κυρίας πανηγύρεως της Ιεράς Μονής Πανατοκράτορος, τελέστηκε υπαιθρίως πανηγυρικό πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ενώ έλαβαν μέρος ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Σλομποζίας κ. Βικένδιος, ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Αλεξανδρείας κ. Γαλακτίων, ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Τούλτσεας κ. Βισσαρίων και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σινάιας κ. Ιερώνυμος. Τον θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων, ενώ τις ευχές του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ μετέφερε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σινάιας κ. Ιερώνυμος. Τέλος, ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Αλεξανδρείας κ. Γαλακτίων ευχαρίστησε για μία ακόμα φορά την ελληνική αποστολή για την μεταφορά της Εικόνας και των Λειψάνων.

Τις επόμενες ημέρες η αποστολή επισκέφθηκε την Αρχιεπισκοπή Άρτζες και Ιερές Μονές της περιοχής. Την τελευταία ημέρα η Ιερά Εικόνα και τα ιερά Λείψανα μετεφέρθηκαν στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Αλεξανδρείας για προσκύνημα από τους πιστούς.

Κατά τη διάρκεια παραμονής των ιερών θησαυρισμάτων στην Ιερά Μονή

Παντοκράτορος δεκάδες χιλιάδες πιστοί, περιμένοντας υπομονετικά στην ουρά, είχαν την ευκαιρία να προσκυνήσουν και να λάβουν τη Χάρη της Παναγίας Σουμελά αλλά και του Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως του Ιατρού και Θαυματουργού, ενώ πλήθος ιερών ακολουθιών τελέστηκαν κατά τη διάρκεια του ιερού προσκυνήματος, τόσο την ημέρα όσο και τη νύκτα.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗ

Ἀνταποκρινόμενοι στήν εὐγενῆ πρόσκληση τοῦ Καθηγουμένου καί τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος ἤλθαμε καί πάλι ἀπό τή Βέροια, προκειμένου νά συνεορτάσουμε μαζί σας τήν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς σας Μονῆς κατά τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων. Ἦλθαμε γιά νά τιμήσουμε μαζί σας τόν Ἀναστάντα Κύριό μας καί νά αἰσθανθοῦμε ἀπό κοινοῦ τή χαρά ἡ ὁποία ἤλθε διά τῆς Ἀναστάσεώς του σέ ὅλο τόν κόσμο.

Καί ἡ χαρά αὕτη, ἡ ὁποία πλημμυρίζει τήν ψυχή κάθε ἀνθρώπου πού πιστεύει στόν Ἀναστάντα Σωτήρα καί Λυτρωτή μας, εἶναι αὕτη πού μᾶς παρηγορεῖ καί μᾶς ἐνισχύει, ὥστε νά ἀντιμετωπίζουμε μέ ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη καί τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὅλες τίς δυσκολίες πού συναντοῦμε στή ζωή μας, ἀλλά καί τήν ἀνησυχία τήν ὁποία προκαλεῖ τό τελευταῖο διάστημα ἡ ἔνταση πού δυστυχῶς ἐπικρατεῖ στήν περιοχή μας μέ δυσάρεστες καί θλιβερές συνέπειες γιά χιλιάδες ἀνθρώπους.

«Τήν χαράν ἡμῶν» ὅμως, «οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ἡμῶν», κατά τή διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου μας, διότι ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ χαρά πού ἐξεπήγασε ἀπό τόν τάφο τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», ἀλλά εἶναι ἡ χαρά πού προσφέρει ἡ βεβαιότητα τῆς νίκης τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου, ἡ βεβαιότητα ὅτι ἡ τελευταία λέξη στά ἀνθρώπινα πράγματα ἀνήκει στόν Παντοκράτορα Κύριο, καί ἡ μεγαλύτερη νίκη, ἡ νικήσασα τόν κόσμον, εἶναι ἡ πίστη μας.

Αὕτη ἡ πίστη ἐκφράζεται καί ἀποδεικνύεται καί διά τῶν θαυμάτων τά ὁποῖα ἐπιτελοῦν στήν Ἐκκλησία μας τά ἱερά λείψανα τῶν ἁγίων μας καί οἱ ἱερές εἰκόνες. Γι' αὐτό καί αὕτη τή φορά δέν ἤλθαμε μόνοι μας στήν Ἱερά σας Μονή.

Ἄν οἱ μυροφόρες γυναῖκες, τίς ὁποῖες θά τιμήσουμε τήν Κυριακή, ἐπεσκέφθησαν τόν τάφο τοῦ Κυρίου φέροντας πολύτιμα καί εὐώδη μύρα, ἐμεῖς ἤλθαμε στή Μονή τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, μεταφέροντας γιά τήν πανήγυρη τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς σας Μονῆς, στά ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου εἴχαμε τή χαρά νά συλλειτουργήσουμε τόν περασμένο Σεπτέμβριο, ἀντί μύρων ὑλικῶν μία διπλῇ πνευματική εὐλογία, τήν ἱστορική καί χαριτόβρυτο εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελά, τῆς Παναγίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, καί τό σεπτό καί θαυματουργό ἱερό λείψανο τοῦ ἁγίου Λουκά, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τοῦ ἱατροῦ καί θεραπευτοῦ.

Ἡ ἱερά καί περίπτυστος εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἔργο τοῦ ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἡ ὁποία μετεφέρθη μέ θαυματουργικό τρόπο ἀπό τήν Ἀθήνα στό ὄρος Μελᾶ τοῦ Πόντου, ὅπου καί παρέμεινε γιά πολλούς αἰῶνες στό ὁμώνυμο ἱστορικό μοναστήρι πού ὑφίσταται μέχρι σήμερα, φυλάσσεται μετά τόν ξερριζωμό τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τίς πατρογονικές ἐστίες τοῦ Πόντου, στή νέα ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τήν ὁποία ἀνήγειρε ἡ εὐλάβεια τῶν Ποντίων, στό ὄρος Βέρμιο, ἔχοντας τή φροντίδα καί τή μέριμνα τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ» καί τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ ὁποίου τήν συνόδευσε καί μέχρι ἐδῶ. Τό τμήμα τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τοῦ ἱατροῦ καί θαυματουργοῦ, τοῦ νέου αὐτοῦ καί λαοφιλοῦς ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ὑπέστη τόσους διωγμούς καί τόσα βασανιστήρια καί ἐξορίες καί φυλακίσεις, καί δι' αὐτῶν ἔλαβε τόση χάρη ἀπό τόν Θεό, ὥστε νά ἐπιτελεῖ ἀμέτρητα θαύματα ἀκόμη καί σέ ἀνθρώπους πού οὔτε τόν γνώριζαν οὔτε τόν εἶχαν ἐπικαλεσθεῖ, καί νά τούς σώζει ἀπό πολλές καί βαρεῖες ἀσθένειες, φυλάσσεται ἀπό τό 2006 στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ. Καί τά ἀναρίθμητα θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ εἶναι ἐκεῖνα τά ὁποῖα τόν κατέστησαν τόσο προσφιλῆ καί τόσο ἀγαπητό σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ἀπό τό 2006, πού ἦλθε τό ἱερό λείψανό του στή Μητρόπολή μας, τόν αἰσθανόμεθα ζωντανό ἀνάμεσά μας καί ἔχουμε τήν εὐλογία νά διαπιστώνουμε καί ἰδίως ὁμμασι τά θαύματα πού ἐπιτελεῖ ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ διά τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου στους ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι προστρέχουν στόν ὑπό ἀνέγερση ναό του στή Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ εἴτε γιά νά ζητήσουν τήν ἴαση, εἴτε γιά νά τόν εὐχαριστήσουν γιά τή θεραπεία πού τούς προσέφερε, καί δέν παύουμε νά διηγούμεθα τά θαύματά του πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἱατροῦ καί θαυματουργοῦ.

Αὐτά τά δύο ἱερά καί θαυματουργά σεβάσματα τῆς ἀμωμήτου μας πίστεως κομίσαμε μαζί μας, μέ τήν εὐλογία καί τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ, γιά νά λάβετε καί σεῖς καί οἱ εὐλαβεῖς προσκυνητές τῆς Ἱερᾶς σας Μονῆς καί ὅλοι οἱ συμπανηγυριστές τή χάρη καί τήν εὐλογία τους.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἐγκάρδια ὑποδοχή σας καί ἐπικαλούμεθα τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ γιά τήν Ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

«Τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πιλᾶτον καὶ ῥήτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ».

Λίγες φορές χρησιμοποιοῦν οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστές τὸ ρῆμα τολμῶ γιὰ νὰ περιγράψουν μία πράξη. Στὴ συγκεκριμένη ὅμως περίπτωση ἡ λέξη τολμῶ βρίσκει τὸ ἀπόλυτο νόημά της.

Χρειαζόταν τόλμη γιὰ νὰ πλησιάσει κανεὶς τὸν Ρωμαῖο διοικητὴ Πιλάτο σέ μία τόσο δύσκολη ἡμέρα, μετὰ τὴ δίκη καὶ τὴν καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ. Χρειαζόταν τόλμη γιὰ νὰ ζητήσῃ ἕνας ἄρχων τοῦ Ἰσραὴλ τὸ νεκρὸ σῶμα ἑνὸς ἀνθρώπου ποῦ εἶχε καταδικασθεῖ διὰ βοῆς τοῦ λαοῦ στὸν πιὸ σκληρὸ καὶ ἐπονείδιστο θάνατο, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατο.

Κι ὅμως ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας τολμᾷ. Καὶ δέν τολμᾷ μόνο νὰ ζητήσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ τολμᾷ καὶ νὰ τὸ ἐνταφιάσῃ μέ προσωπική του εὐθύνη σέ ἕναν κενὸ τάφο, ἐκθέτοντας, θὰ λέγαμε, ἐκ προοιμίου τὸν ἑαυτοῦ τοῦ στά μάτια τῶν Ἰουδαίων, ὡς μαθητὴ τοῦ Χριστοῦ, καὶ καθιστώντας τὸν ὑποπτο, τὴν ὥρα ποῦ ἐκεῖνοι συκοφαντοῦσαν ἤδη τοὺς μαθητές ὅτι τάχα θὰ κλέψουν τὸ σῶμα τοῦ Διδασκάλου τους, γιὰ νὰ ποῦν ὅτι ἀναστήθηκε.

Δέν εἶναι ὅμως ὁ Ἰωσήφ ὁ μόνος ποῦ τολμᾷ. Καὶ ἄλλοι τολμοῦν, ὁ καθένας μέ τὸν δικό του τρόπο.

Τολμοῦν οἱ μυροφόρες γυναῖκες, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία τοῦ Ἰωσή, ποῦ

παρακολουθοῦσαν ἀπὸ ἀπόσταση τὸν ἐνταφιασμό τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως καὶ τὴ σταύρωσή του, καὶ γι' αὐτό γνώριζαν «ποῦ τέθεται».

Τολμοῦν καὶ πάλι ὅσες τό πρῶτῃ τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων πηγαίνουν μέσα στὴ νύκτα, γυναῖκες αὐτές σέ ἀκατάλληλη μάλιστα ἡμέρα καὶ ὥρα, γιὰ νὰ προσφέρουν ἄρώματα στὸν ἀγαπημένο ἀλλὰ νεκρό, ὅπως νόμιζαν, Διδάσκαλό τους.

Τολμοῦν στὴ συνέχεια νὰ μεταφέρουν καὶ τό μήνυμα τοῦ ἀναστάντος Κυρίου στοὺς μαθητές καὶ ἀποστόλους, χωρὶς νὰ ὑπολογίσουν ὅτι ἐκεῖνοι θὰ ἀμφισβητήσουν τὰ λόγια τους καὶ θὰ τὰ θεωρήσουν ὡς παραλογισμό, ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης τους πρὸς τὸν Χριστό καὶ τῆς γυναικείας τους φύσεως, ὅπως περίπου ὑπονοεῖ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, περιγράφοντας τὴ σκηνὴ τῆς συναντήσεως τῶν μυροφόρων μέ τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ· «ἐφάνη ὡσεὶ λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν».

Γι' αὐτὴ τὴν τόλμη, ἡ ὁποία κάνει καὶ ἐμᾶς κοινωνοὺς τοῦ θαύματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα, δεύτερη Κυριακὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία πανηγυρίζει καὶ ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Μονὴ τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, τίς μυροφόρες γυναῖκες μαζί μέ τούς κεκρυμμένους μαθητές τοῦ Κυρίου, τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Νικόδημο.

Τούς τιμᾷ, γιατί ἡ τόλμη τους εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Χριστό. Τούς τιμᾷ, γιὰ νὰ ὑπενθυμίσει καὶ σέ ὅλους ἐμᾶς ὅτι ἡ τόλμη εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἡ ὁποία δέν εἶναι μία ζωὴ ἀνέφελη καὶ χωρὶς δυσκολίες καὶ ἀντιξοότητες καὶ θλίψεις, γι' αὐτό καὶ ἀπαιτεῖ τόλμη.

Καὶ τό ἀποδεικνύει αὐτό καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ὁποίας τὴν ἱστορικὴ καὶ θαυματουργὸ εἰκόνα μεταφέραμε ἀπὸ τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ στό Βέρμιο, στὴν Ἱερὰ σας Μονή. Διότι καὶ ἡ Παναγία μας ἐπέδειξε θαυμαστὴ τόλμη ζώντας κοντὰ στὸν Υἱό της σιωπηλὰ καὶ διακριτικὰ καὶ ὑπομένοντας πολλές δυσκολίες, ἀκόμη καὶ πρὶν ἀπὸ τὴ γέννησή του, ἀλλὰ καὶ παριστάμενη κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρό τῆ φρικτῆ ἐκείνῃ ὥρα τοῦ θανάτου.

Καὶ ἀκόμη ἐπέδειξε τόλμη, ὅταν πῆγε μαζί μέ τίς ἄλλες μυροφόρες γυναῖκες στὸν τάφο τοῦ Υἱοῦ της, καθὼς μερικοὶ ἐρμηνευτές ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ Παναγία ἦταν μία ἀπὸ τίς Μαρίες τίς ὁποῖες ἀναφέρουν οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστές.

Ἀνάλογη τόλμη ὅμως ἔδειξε καὶ ὁ μακαριστὸς ἱερομόναχος Ἀμβρόσιος Σουμελιώτης, ὁ ὁποῖος λίγα χρόνια μετὰ τὴν ἐκδίωξη τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὴν κοιτίδα του, ἐπέστρεψε στὴν Τραπεζοῦντα καὶ στό ὄρος Μελᾶ, γιὰ νὰ μεταφέρει τὴν ἱστορικὴ καὶ θαυματουργὸ ἐφέστιο εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὴν ὁποία εἶχαν θάψει ἐκεῖ, ὅταν ἔφυγαν οἱ Ἕλληνες, γιατί δέν μποροῦσαν νὰ τὴν πάρουν μαζί τους, στὴν Ἑλλάδα.

Τόλμη ὅμως μεγάλη καὶ ἀπαράμιλλη ἔδειξε καὶ ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως, ὁ ἱατρός καὶ θαυματουργός, τοῦ ὁποίου τό Ἱερό λείψανο κομίσαμε ἐπίσης ἀπὸ τὴ Βέροια. Ἐδειξε τόλμη, γιατί ζώντας μέσα σέ ἓνα ἄθεο καὶ ἀπολυταρχικὸ καθεστῶς, ἐπέμενε νὰ φορᾷ τό ράσο τοῦ ἐπισκόπου καὶ νὰ διδάσκει

στό Πανεπιστήμιο, επέμενε νά βρίσκεται πάντοτε ή εικόνα τής Παναγίας στίς αίθουσες τῶν χειρουργείων ὅπου χειρουργοῦσε, επέμενε νά μήν συνεργάζεται μέ τίς ἀρχές ἀκόμη καί ὅταν αὐτό σήμαινε, φυλακίσεις, ἐξορίες, βασανιστήρια καί τιμωρίες γιά τόν ἴδιο, ἀκόμη καί μετά τήν κοίμησή του, καθώς οἱ ἀρχές τής Συμφερουπόλεως ἀπηγόρευσαν νά τοῦ ἀποδοθοῦν καί οἱ ἐλάχιστες τιμές κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία του.

Πηγή αὐτῆς τής τόλμης τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ὅπως καί τής τόλμης τής Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀλλά καί τῶν μυροφόρων γυναικῶν καί τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ἀπό Ἀριμαθαίας καί τοῦ Νικοδήμου, ἦταν, ὅπως εἶπα, ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη στόν Ἀνάσταντα Κύριο. Ἀπό αὐτήν μποροῦμε καί πρέπει νά ἀντλοῦμε καί ἐμεῖς τήν τόλμη πού ἀπαιτεῖται γιά νά ἀνταπεξερχόμεθα στίς δυσκολίες καί τής προσωπικῆς ἀλλά καί τής πνευματικῆς μας ζωῆς, στήν ὁποία θά συναντοῦμε πάντοτε, καί θά πρέπει νά τό γνωρίζουμε αὐτό, καί δυσκολίες καί δοκιμασίες καί θλίψεις καί συκοφαντίες καί διωγμούς ἀκόμη, καί ἀπό ἐχθρούς ἀλλά κάποτε καί ἀπό οἰκείους τής πίστεως καί ψευδαδέλφους, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος.

Εὐχομαι, λοιπόν, ταπεινά νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς τήν τόλμη τῶν ἐορταζομένων σήμερα ἁγίων Μυροφόρων ἀλλά καί τής Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἐνισχύοντας τήν πίστη μας καί τήν ἀγάπη μας πρός τόν ἀναστάντα Χριστό, ὥστε νά γίνουμε ἄξιοι καί τής δικῆς του ἀγάπης.

Κλείνοντας θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας τόν Καθηγούμενο τής Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, ὁ ὁποῖος μέ πολλή ἀγάπη μᾶς προσεκάλεσε στήν ἱερά πανήγυρη τής Μονῆς του, μέ τήν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ, τόν ὁποῖο εὐχαριστῶ ἐν εὐγνωμοσύνη πολλῇ γιά τήν ἄδειά του καί τήν εὐλογία του.

Περισσότερες φωτογραφίες στο παρακάτω άλμπουμ:

© IMBNK Γραφείο Τύπου